

dets Alkoholindhold derved forøges, og ligeledes enhver Fortynding af skattepligtigt Øl, der er bestemt til Salg. Straffen for Lovens Overtrædelse er Bøder, der kan stige til 10,000 Kr. eller simpelt Fængsel i 6 Maaneder; Bøderne kan fordres afsonede. Indtil 1ste October 1895 opkræves Ølskatten med 7 Kr. Loven, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste October 1891. —

Det erkjendes vel fra næsten alle Sider, at Øllet i og for sig er et godt Skatteobjekt, og Forslag om en Ølskat har i en længere Aarrække af og til foreligget for Rigsdagen, men det er ikke lykkedes, at komme til noget endeligt Resultat før i Aar. — Som Loven nu foreligger; mødte den i begge Thing ikke ringe Modstand, idet man i moralsk, Afholdenheds, i social og økonomisk Henseende anser saavel Skattens Størrelse som det, at man har draget alt Øl over $2\frac{1}{4}$ pCt. Alkohol ind under Skatten, som overordentlig skadelig. Man indvender ogsaa, at Ministeren efter Loven kan behandle Bryggerne fuldstændig, som han vil, at der aldrig før paa en Skattelov er givet Regjeringen en saadan Myndighed som i denne Lov, ligesom Angiveri menes at ville resultere af Loven paa en høist generende Maade og i en temmelig uhyggelig Grad. Bøderne formenes urimelig høie og i mange Tilfælde ødelæggende for de mindre Bryggerier. Det er endvidere indvendt, at det var urigtigt, naar man paalagde en Ølskat, da ikke samtidig at paalægge en forhøiet Skat paa Vin, thi ellers ramte man de mindre velhavende og lod de velhavende gaa fri. —

Ligeoverfor disse Betragtninger imod Loven anførtes fra den anden Side, at Begrebet undergjæret Øl i Modsætning til overgjæret Øl ikke var skarpt og bestemt nok til at kunne bygge Skattepligten derpaa, ligesom en Ølskat i andre